

ger; hvormed han udtalte sig, der ere mig saameget kjerere; da de komme fra en Mand, paa hvis Omdømme jeg sætter saamegen Priis. Jeg er enig med ham i, at Lovudkastet har vundet ved de gjentagne Behandlinger, det har været underkastet. Der er bestandig givet større Rettelser, uden at jeg anseer dem for særlige forfinantserne. Det vilde være mig kjært, om Landstinget vilde underkaste Lovforslaget en omhyggelig Behandling, hvorved der vil kunne rettes adskillige Ucorrectheeder, som den ærede Landstingsmand har gjort opmærksom paa. Der er ogsaa andre, f. Ex. i § 70, hvor Svendebreve, der stemples til Tægt 48 f, bør flyttes ned blandt de øvrige Documenter i denne Paragraph, der stemples til Tægt 48 f, hvilket jeg vil sætte megen Priis paa at faae rettet i en Lov af denne Betskaffenhed. Naar jeg betragter Udcastet i formel Henseende, synes jeg, at det er et stort Spørgsmaal, om man ikke burde opstille en tredie Tægt, navnlig for simple Gjældsbreve, da der efter den Behandling, Loven er undergaaet, stemples en heel Mængde Documenter efter den givne Regel, der har faaet en saa bethdelig Udvidelse, at jeg troer, at det vilde gjøre Loven lettere og klarere, naar man tog en tredie Tægt. Jeg ønskede netop, at der ved Behandlingen af en Lov som denne, der maa ansees som en større Lov og af blivende Betskaffenhed, ogsaa blev efterladt Spor af Landstingets Behandling. Dersom jeg blot maa sige et Ord dertil, saa er det nu paa en Tid af Aaret, hvor jeg troer, at en saadan Behandling efter Alts, hvad der foreligger, ikke vil medføre nogen Sinkelse af selve Lovens Fremme. Med Hensyn til § 79 er jeg uenig med den ærede Rigsdagsmand. Jeg vil ønske, at Ansvarret bliver gjort gjældende imod Alle, og troer ogsaa, at det kan lade sig forsvare. Efter Alts, hvad der er kommen til min Kundskab, er der en vis Klasse af Medborgere, der ikke have Lykt til at betale Stempelafgift. Jeg skal ikke genere mig for at gjøre denne Paragraph gjældende i sin fulde Udstrækning, dersom man griber Noget af denne Klasse. Jeg haaber derved efterhaanden at tilvejebringe en større Villighed til at underkaste sig Lovens Bestemmelser i Almindelighed taget. Naar der er Spørgsmaal om

Efterladenhed eller Skjædesløshed hos Folk, som man ikke kan antage saa nøie bekjendte med Loven; vil man naturligvis ikke fare frem med saa stor Strengthed, men kun see at finde dem, som det moralske Ansvar paahviler; men jeg troer derimod, at det vil være nødvendigt i visse Retninger at være meget streng og gjennemføre Ansvarret i sit fulde Omfang. Jeg vil derfor meget nødig have nogen Forandring i § 79. Jeg anseer Bestemmelsen for nødvendig ogsaa for at skaffe de fornødne Indtægter tilstede og for at skaffe Stempeloven efterlevet. Det er aabenbart, at det Tab, der er calculeret, vil derved blive langt ringere. Jeg anseer det for selvfølgesigt, at Loven om Arveafgiften bliver vedtaget, ellers kan jeg ikke indstille Stempeloven til Hans Majestæts Stadfæstelse. De ere knyttede saa nøie til hinanden, at det vil være nødvendigt; thi her er f. Ex. drøget Bortfæstning ind under den sædvanlige Betskaffning, og blandt de Lovbestemmelser, der gives ved den anden Lov, er ogsaa en Ophævelse af den nugjældende særlige Bestemmelse om Afgift, der erlægges ved Bortfæstning og ved Bortarvefæstning. Det vilde være en stor Ubillighed, som man ikke kunde gaae ind paa, at drage disse Forhold ind under de almindelige Afgifter og saa ved Siden deraf lade dem svare særlig Afgift. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand er langt fra Sandheden, naar han beregner Tabet, som han gjorde; men ved Forhøielse i Arveafgiften vil det gaae ned til det Halve; ja endogaa under det Halve, og en kraftig Haandhævelse af Lovens Bestemmelser troer jeg vil bringe Tallet til at synke ikke lidet, og jeg haaber, at det stigende Omsætningsforhold vil i Tidens Løb indbringe en Indtægt omtrent som den, Stempelafgiften nu giver.

Brock: Ogsaa jeg kan ikke andet end troe, at Landstinget med Glæde vil modtage det foreliggende Lovforslag. Hvad enten man seer hen til de formelle Regler, de høre Former for Betskaffningen, eller til Betskaffningen selv, er der foreslaaet saa væsentlige Forandringer, at Loven vistnok maa kunne gjøre sig Forventning om god Modtagelse. Det skal ikke falde mig ind at gaae i Detail. Lovudkastet selv vil henlede